

Zondagochtend geeft een beeld van de CONTEXT

16 januari, 2009 | door Martin Liebregts

Elk nieuw project dat ik onderhanden neem, bezoek ik op een vroege zondagochtend. Tussen zeven en acht uur. De wereld slaapt nog een beetje. De eerste ochtendjassen verschijnen voor de ramen en soms voorzichtig buiten. Dan besef je dat locatie niet iets abstract is, maar een samenspel tussen gebruik en fysieke kwaliteiten. En om juist dit spanningsveld optimaal te kunnen proeven, biedt de ingetogen stilte van de zondagmorgen alle ruimte.

Deze gedachte kwam bij me op naar aanleiding van een tentoonstelling in het Van Abbemuseum 'HEARTLAND'. Boeiend en aanbevelingswaardig. Een van de projecten uit deze tentoonstelling die mijn aandacht trok, was 'Dull Roar' van Michael Rakowitz uit 2005. 'Het herdenkt de ondergang van een modern architectuur ideaal: de utopische droom van sociale woningbouw waarin een goed ontwerp moest leiden tot betaalbaar en democratisch', zoals de begeleidende brochure het verwoord. Het gaat om het woningbouwcomplex Pruitt-Igoe in St. Louis, dat ontworpen is door George Hellmuth en Minoru Yamasaki in 1951 en in 1954 in gebruik genomen. In 1972 is het gesloopt en heeft plaats gemaakt voor luxe villa's.

De locatie is ongewijzigd, alleen de inrichting is structureel gewijzigd. Het niveau van gemeenschappelijkheid was maatschappelijk niet te dragen en leidde uiteindelijk tot verval.

De moraal van dit verhaal is, dat bij renovatie veel aandacht besteed moet worden aan de context, en de kwaliteit van de omgeving is er een van. Renovatie staat dus niet op zichzelf, maar moet worden gezien vanuit de duurzame kwaliteit van het totaal.

In het voorbeeld ontbrak het niet aan architectuur en met de locatie was niets mis, maar wel de CONTEXT, en die proef je zondagmorgen. Dus het gaat in de toekomst vooral om de CONTEXT.